

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 20 listopada 2013 r. — Presidenza del Consiglio dei Ministri i in. przeciwko Rina Services SpA i in.

(Sprawa C-593/13)

(2014/C 61/02)

*Język postępowania: włoski***Sąd odsyłający**

Consiglio di Stato.

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Presidenza del Consiglio dei Ministri i in.

Druga strona postępowania: Rina Services SpA i in.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zasady traktatu dotyczące swobody przedsiębiorczości (art. 49 TFUE) i swobody świadczenia usług (art. 56 TFUE) oraz zasady zawarte w dyrektywie 2006/123/WE⁽¹⁾ stoją na przeszkodzie przyjęciu i stosowaniu przepisu krajowego, który stanowi, że w odniesieniu do jednostek akredytujących utworzonych w formie spółek akcyjnych ich siedziba statutowa musi znajdować się na terytorium Republiki?
- 2) Czy odstępstwo zawarte w art. 51 TFUE powinno być interpretowane w taki sposób, że obejmuje ono działalność akredytacyjną prowadzoną przez podmioty prawa prywatnego, które z jednej strony muszą być utworzone w formie spółek akcyjnych i działają na rynku konkurencyjnym, a z drugiej strony uczestniczą w wykonywaniu władzy publicznej i w związku z tym podlegają zezwoleniom i ścisłej kontroli prowadzonej przez organ nadzoru?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym (Dz.U L 376, s. 36).

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 6 września 2013 r. w sprawie T-465/11, Globula przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 21 listopada 2013 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-596/13 P)

(2014/C 61/03)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Herrmann, L. Armati, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Globula a.s., Republika Czeska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 6 września 2013 r., doręczonego Komisji w dniu 11 września 2013 r., w sprawie T-465/11 Globula przeciwko Komisji Europejskiej;
- stwierdzenie, że podniesiony w pierwszej instancji zarzut pierwszy nie jest zasadny i przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania podniesionych w pierwszej instancji zarzutów drugiego i trzeciego oraz
- rozstrzygnięcie o kosztach postępowania w pierwszej instancji i postępowania odwoławczego w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja utrzymuje, że zaskarżony wyrok należy uchylić z następujących względów:

Po pierwsze, Sąd naruszył art. 288 i art. 297 ust. 1 TFUE, uznając, że przepisy drugiej dyrektywy gazowej⁽¹⁾ znajdują zastosowanie w przedmiotowej sprawie: ta pierwsza grupa podniesionych przez Komisję argumentów będzie dotyczyła kwestii, czy Sąd słusznie orzekł (w dorozumiany sposób), że Komisja zastosowała trzecią dyrektywę gazową⁽²⁾ ze skutkiem wstecznym.

Po drugie, Sąd popełnił błąd w zakresie kwalifikacji prawnej okoliczności faktycznych i nie zastosował prawidłowo kryterium prawnego, które sam wskazał: zakładając, że Sąd słusznie uznał, że stosowanie przepisów materialnych trzeciej dyrektywy gazowej miało miejsce ze skutkiem wstecznym (*quod non*), kwestia, czy przepisy przewidziane w art. 36 trzeciej dyrektywy gazowej stanowią niepodzielną całość z punktu widzenia ich skuteczności zostanie zbadana w celu dokonania oceny, czy Sąd również słusznie orzekł, że stosowanie ze skutkiem wstecznym przepisów proceduralnych przewidzianych w tej dyrektywie jest podobnie zabronione.

Komisja twierdzi, że ocena przedmiotowej zgłoszonej decyzji o zwolnieniu na podstawie przepisów proceduralnych i materialnych i ustanowionych w trzeciej dyrektywie gazowej nie oznacza stosowania tego aktu ze skutkiem wstecznym, lecz jest zgodna z zasadą bezpośredniego stosowania, zgodnie z którą postanowienie prawa Unii obowiązuje od momentu swego wejścia w życie do przyszłych skutków sytuacji zaistniałej pod rządami dawnego przepisu.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylająca dyrektywę 98/30/WE (Dz.U. L 176, s. 57 — wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 12, t. 2, s. 230).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylająca dyrektywę 2003/55/WE (Dz.U. L 211, s. 94).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte Suprema di Cassazione (Włochy) w dniu 25 listopada 2013 r. — Ministero dell'Economia e delle Finanze i in. przeciwko Francesco Cimmino i in.

(Sprawa C-607/13)

(2014/C 61/04)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte Suprema di Cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ministero dell'Economia e delle Finanze i in.

Druga strona postępowania: Francesco Cimmino i in.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 11 rozporządzenia (WE) nr 2362/98⁽¹⁾, który nakłada na państwa członkowskie obowiązek upewnienia się, że podmioty gospodarcze prowadzą działalność przywózową na własny rachunek jako niezależna jednostka gospodarcza pod względem zarządzania, personelu i funkcjonowania, powinien być interpretowany w ten sposób, że z przyznaných ulg celnych jest wyłączona wszelka działalność prowadzona na rachunek tradycyjnego podmiotu gospodarczego, jeżeli działalność ta jest wykonywana przez podmioty, które tylko formalnie spełniają wymogi przewidziane dla „nowych podmiotów gospodarczych” w tym rozporządzeniu?
- 2) Czy rozporządzenie (WE) nr 2362/98 zezwala tradycyjnemu podmiotowi gospodarczemu sprzedawać banany pochodzące spoza Unii nowemu podmiotowi gospodarczemu i uzgodnić z nim, że wprowadzi banany na obszar Unii z zastosowaniem obniżonej stawki należności celnych i odsprzeda je temu samemu tradycyjnemu podmiotowi gospodarczemu po cenie uzgodnionej przed całą transakcją, nie ponosząc rzeczywistego ryzyka przedsięwzięcia i nie zapewniając organizacji środków dla takiej transakcji?
- 3) Czy porozumienie, o którym mowa w pytaniu drugim, stanowi naruszenie zakazu przenoszenia praw nowych podmiotów gospodarczych na tradycyjne podmioty gospodarcze przewidzianego w art. 21 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2362/98, w związku z czym dokonane przeniesienie jest nieskuteczne i należności celne pozostają należne w pełnej, a nie w obniżonej wysokości zgodnie z art. 4 ust. 3 rozporządzenia nr 2988/95⁽²⁾?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2362/98 z dnia 28 października 1998 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 404/93 w odniesieniu do uregulowań dotyczących przywozu bananów do Wspólnoty, Dz.U. L 293, s. 32.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich, Dz.U. L 312, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 16 września 2013 r. w sprawie T-226/09, British Telecommunications plc przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 27 listopada 2013 r. przez British Telecommunications plc

(Sprawa C-620/13 P)

(2014/C 61/05)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: British Telecommunications plc (przedstawiciele: J. Holmes, Barrister i H. Legge QC)